

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

Aasaa, First Mehl:

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥

Those who have forgotten the Naam, the Name of the Lord, are deluded by doubt and duality.

ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਡਾਲੀ ਲਗੇ ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਛਾਈ ॥੧॥

Those who abandon the roots and cling to the branches, shall obtain only ashes. ||1||

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥

Without the Name, how can one be emancipated? Who knows this?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

One who becomes Gurmukh is emancipated; the self-willed manmukhs lose their honor. ||1||Pause||

ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਸੇਵਿਆ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਭਾਈ ॥

Those who serve the One Lord become perfect in their understanding, O Siblings of Destiny.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥

The Lord's humble servant finds Sanctuary in Him, the Immaculate One, from the very beginning, and throughout the ages. ||2||

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥

My Lord and Master is the One; there is no other, O Siblings of Destiny.

ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਪਰਥਾਈ ॥੩॥

By the Grace of the True Lord, celestial peace is obtained. ||3||

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕੇਤੀ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥

Without the Guru, no one has obtained Him, although many may claim to have done so.

ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਵਾਟੜੀਂ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੪॥

He Himself reveals the Way, and implants true devotion within. ||4||

ਮਨਮੁਖੁ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਭੀ ਉਝੜਿ ਜਾਏ ॥

Even if the self-willed manmukh is instructed, he stills goes into the wilderness.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੂਟਸੀ ਮਰਿ ਨਰਕ ਸਮਾਏ ॥੫॥

Without the Lord's Name, he shall not be emancipated; he shall die, and sink into hell. ||5||

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥

He wanders through birth and death, and never chants the Lord's Name.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ॥੬॥

He never realizes his own value, without serving the Guru. ||6||

ਜੇਹੀ ਸੇਵ ਕਰਾਈਐ ਕਰਣੀ ਭੀ ਸਾਈ ॥

Whatever service the Lord causes us to do, that is just what we do.

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥

He Himself acts; who else should be mentioned? He beholds His own greatness. ||7||

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥

He alone serves the Guru, whom the Lord Himself inspires to do so.

ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੂਟੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥੮॥੧੮॥

O Nanak, offering his head, one is emancipated, and honored in the Court of the Lord. ||8||18||